

תת"ע 8331/01/18 - מדינת ישראל נגד נדיב ארז

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8331-01-18 מדינת ישראל נ' נדיב ארז

לפני כבוד השופט דן סעדון	מדינת ישראל
המאשימה:	
נגד	
הנאשם:	נדיב ארז

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

לנאשם מיוחסת במסגרת תיק זה עבירה של נהיגה במהירות מופרזת. ההזמנה נשלחה למען בראש העין וזו חזרה בציון "לא נדרש". ביום 4.2.18 נשפט הנאשם, על פי האמור, בהיעדרו.

בבקשה טוען הנאשם כי מיום 23.11.08 עדכן במרשם האוכלוסין את כתובתו **לצורך קבלת דברי דואר** לרחוב ז'בוטינסקי 135 רמת גן. מען זה אינו משמש, ככל הנראה, למגורי הנאשם אלא כמקום עסק. הנאשם טוען כי ההזמנה שנשלחה - לא נשלחה למענו לצורך קבלת דברי דואר וזהו ההסבר לכך שלא התייצב לדיון.

התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה המען שעודכן ע"י הנאשם אינו כתובתו אלא, אולי, כתובת עסקו. מכל מקום נאמר כי כל עוד הנאשם אינו מציג לבית המשפט את המען בו הוא מתגורר וחי, להבדיל אולי מן המען בו הוא עובד, אין הצדקה לקבל בקשתו ויש לקבוע כי נשפט כדיון.

דיון והכרעה

החלטתי לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין.

סע' 2 לחוק עדכון כתובת תשס"ה - 2005 קובע 2 חלופות למשלוח דברי דואר לנמען. האחת, המען בו נקב הנמען בפני פקיד הרישום כמען למשלוח דברי דואר. השנייה, וככל שלא נקב הנמען במען למשלוח דברי דואר, המען שנרשם

במרשם האוכלוסין כמענו של הנמען. סעיף 2 הנ"ל מבחין בבירור בין מען למשלוח דברי דואר לבין המען הרשום במרשם האוכלוסין. אין כל הכרח כי המען למשלוח דברי דואר יהיה המען בו מתגורר וחי הנמען, להבדיל מן המען הרשום במרשם האוכלוסין.

בענייננו צוין על גבי תמצית מרשם האוכלוסין שצורפה לבקשה כי המען ברחוב זבוטינסקי 135 ר"ג הוא מען למשלוח דברי דואר. משמע, כל דבר דואר הנשלח לנאשם צריך להישלח למען הנ"ל, גם אם הנאשם איננו מתגורר וחי במען זה. משלא הוכח כי ההזמנה לדיון נשלחה למען למשלוח דברי דואר לנאשם שוכנעתי כי קיים הסבר סביר לאי התייבבות הנאשם לדיון.

על כן מצאתי לקבל את הבקשה, לבטל את פסק הדין ולקבוע את התיק להקראה נוספת ליום 2.5.18 שעה 08.30.

המזכירות תעדכן את כתובתו של הנאשם למשלוח מכתבים : ז'בוטינסקי 135 ר"ג אצל בסט בייק סנטר (חנות אופנועים).

ניתנה היום, י"ט ניסן תשע"ח, 04 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.